

gjældende finantstielle Operationer. Jeg har sagt det derom Fornødne, og jeg kan ikke see, at den Paastand lader sig røkke, at, hvis det Papir, hvormed man kunde have betalt Entreprenøren, havde en Priis, der var mindre end $83\frac{1}{2}$, medens man har betalt ham $83\frac{1}{2}$, saa havde man kunnet afgjøre Sagen fordeelagtigere. De andre af Finantsministeren nævnte Hensyn; som man ganske sikkert kan fremhæve, tillægger jeg ikke nogen stor Betydning. Naar det i Gr. ikke er lykkedes at holde de dansk-engliske 4 pCt. Obligationer fra Markedet, naaget det viser sig, at de maade være under et Tryk, da de ikke kunne vinde op til at staa i Cours med andre 4 pCt., saa er det aabenbart, at man ikke kan frembringe en gunstigere Tilstand derved, at man istedetfor dem sætter et lignende Beløb af 4 pCt. indenlandske Obligationer i Omløb. Man maatte meget hellere lade de dansk-engliske gaae, efter som de dog delvis ikke komme paa Markedet, og det, at man for ikke at risikere, at der skal komme for mange af dem paa Markedet, gaaer ind paa en saadan Dverenskønst som den omtalte, troer jeg ikke vil vise sig at have stor Betydning. Jeg maa gjøre den høitærede Finantsminister opmærksom paa, at naar han syntes at tale paa et noget undskyldende Maade om den Dverenskønst, som var sluttet for den første Periode af Aaret 1866—67, som om den var mindre gunstig, og anførte, at Conjuncturerne da havde været af en særegen Natur, saa troer jeg, at han slet ikke behøvede at gjøre det, thi den da sluttede Dverenskønst var meget gunstigere end den sidste Dverenskønst, end den, der sluttedes i den sidste Deel af Perioden. Den første var endog efter min Mening ret tilfredsstillende. Den var nemlig affluttet saaledes, at det viste sig, at, hvad man havde gjort, var det, at man havde betalt $80\frac{1}{2}$ for Fordringer paa 96, men det var dog meget gunstigere end at betale $83\frac{1}{2}$, hvilket man kom til i den sidste Deel af Perioden. — Med Hensyn til Regnskabsførelsen selv skal jeg kun sige et Par Ord. Det er ganske vist, at det vilde have været langt rigtigere, hvis man havde brugt den simple, klare og i mine Sine ene tilfredsstillende Form, som var

bleven brugt i Regnskabet for 1865—66, hvor man uden Bidere opførte den Udgift, der var den virkelige Udgift, og saa forklarede, hvorfor det var den virkelige Udgift, idet man angav, at man ikke havde betalt det Beløb, der stod i Certificatet, men efter særlig Dverenskønst havde gjort et saa og saa stort Afdrag og derefter havde betalt det og det, hvilket saa førtes ud i Linien. Naar der saa paa den anden Side ved Indtægten stod, at man ikke havde brugt de bevilgede Obligationer, idet man efter særegen Dverenskønst havde afgjort Fordringen paa anden Maade — hvorfor der stod Nil paa dette Sted —, saa var det Hele rigtigt. Naar den høitærede Finantsminister muligt herimod vil indvende, at han saa ikke fik den Indtægt, som var beregnet til at dække de paagjældende Udgifter, saa svarer jeg: Den Indvendning kunde maaskee have Noget at betyde, hvis der var Mangel paa 4 % Obligationer til Forhandling, saa at Finantsministeren altsaa befandt sig i Forlegenhed for at skaffe de rede Penge tilstede; som han havde nødig for at kunne afgjøre Kravet paa den Maade, som han ønskede. Men nu vide vi Alle, og det forudsætter jeg som givet, at der har været en overordentlig stor Overflødighed paa 4 % Obligationer, saa der ikke har været den ringeste Anledning til at udstede en større Mængde af dem. Man kunde uden Bidere have taget det tilsvarende Beløb af 4 % Obligationer ud af Reservecapitalen, og det Beløb, hvortil de saa vare blevne forhandlede, maatte da naturligviis have været ført til Indtægt som et Tilskud fra Reservecapitalen til Dækning af Arets Udgifter. Der var altsaa slet ikke den allerringeste Grund til at opføre det omtalte Beløb af Obligationer, og det, at de bleve opførte til 96, havde heller ikke efter min Mening den allerringeste Grund at støtte sig til. Thi til 96 kunde man kun opføre dem, naar de brugtes i Genhold til Contracten som Betalingsmiddel for Entreprenøren. I modsat Fald er det at udstede 4 % indenlandske Obligationer og sætte dem til 96 den aabenbareste Fiction, der er til paa Jorden, thi Enhver veed, at man kun kan faae 10 % mindre derfor. Det at skrive paa et Papir, som man lægger i Kassen, 96,